

[Alfred Hansen]

udstrækning, det er muligt, dog uden at niveauet bliver sænket, bør tilstræbes en integrering af det almindelige gymnasium med handelsgymnasiet og det tekniske gymnasium, som jo nogenlunde ligger på linje i niveau. Vi mener, at man derved opnår en god udnyttelse af lærerkræfter og faciliteter.

Derimod bør HF nok fortsat have sin selvstændige opbygning og udformning, der gør det muligt på utraditionel måde at skabe sig adgang til den højere uddannelse; dette behøver ikke at hindre benyttelse af gymnasiets lærerkræfter f. eks.

Vi anser det for meget væsentligt, at niveauet i gymnasiet bevares, og derfor bør det erkendes, at denne uddannelse er en belastning for nogle elever på nuværende tidspunkt, og det skyldes nok, at kriterierne for optagelse i gymnasiet er for dårlige.

Retsforbundet er modstander af, at der af økonomiske grunde, eller fordi der er adgangsbegrænsninger ved de højere uddannelser, sker begrænsninger i adgangen til gymnasiet. Jeg kunne ønske mig, at ministeren ville gå et skridt videre end til at sige, at alle unge skal have en uddannelsesmulighed, nemlig til også at erkende, at adgangsbegrænsningspolitikken for de videregående uddannelser er irrelevant, at den har spillet fallit, og at den har betydet, at mange unge ikke har fået den uddannelse, de havde lyst til.

Det kan undertiden være svært at diskutere uddannelsespolitik med socialdemokratiet og den nuværende regering, fordi de i stor udstrækning bygger deres uddannelsespolitik på princippet om, at man skal være lige. Vi vil gerne diskutere uddannelsespolitik ud fra princippet om, at alle skal have lige muligheder, og at der skabes mulighed for at tilgodese det individuelle særpræg, det, som den enkelte elev, den enkelte unge har lyst og evne til og interesse for, og det gør man ikke ved at skabe f. eks. fælles fag, som alle skal følge.

Vi mener, det er farligt, som ministeren lægger op til, at foreslå en fælles kerne af fag for alle 16-19-årige. Fagene må i den enkelte uddannelse ses i relation til det formål, som uddannelsen har, og man må tilgodese det individuelle særpræg. Om det er socialdemokratiets formål at sænke niveauet generelt, kan jeg ikke vide, men det vil blive resultatet

af en vedtagelse af dette forslag, hvis ikke man ændrer det på væsentlige områder.

Jeg håber, at vi får en frugtbar diskussion i udvalget om de to forslag, der er kommet fra venstre og fra ministeren.

Nathalie Lind (V):

Jyllands-Posten havde forleden dag en meget interessant orientering om hele uddannelsesproblematikken, specielt i relation til den debat, der skulle være i dag. Blandt de emner, der blev taget op, var også spørgsmålet om handelsskolernes styrelse; som det blev skrevet, var det ikke udelukket, at handelsskolerne kunne komme i klemme.

Jeg tager dette spørgsmål frem, fordi jeg mener, at det er meget vigtigt og principielt, og det er jo heller ikke første gang, at folketinget har beskæftiget sig med dette; hr. Nørgaard Sørensen stillede et spørgsmål, som den 8. november 1978 blev besvaret af daværende undervisningsminister Ritt Bjerregaard.

Hr. Nørgaard Sørensen har en opfattelse, som jeg ikke deler. Man vil om lidt af min begrundelse for at tage ordet her kunne forstå, at jeg ikke er enig i det, hr. Nørgaard Sørensen dengang udtalte (Folketingstidende 1978-79, sp. 1835):

»Det, der er baggrunden for spørgsmålet, er, at det har vist sig, at lønmodtagerne endnu ikke er blevet repræsenteret på lige fod med arbejdsgiverne i bestyrelserne for landets 50 handelsskoler. Det har – og det synes jeg i og for sig er meget naturligt – medført en voldsom irritation blandt de lønmodtagerorganisationer, der har interesse i handelsskolerne, og som må siges at have en lige så stor interesse i at følge udviklingen omkring uddannelserne i handelsskolerne og også må have en lige så stor interesse i at få indflydelse på handelsskolerne, som arbejdsgiverne har det.«

Forhistorien skal jeg gøre så kort som muligt. Den daværende undervisningsminister afgav i tinget et løfte om at ville optage som det allerførste kontakt med de to organisationer Provinshandelskammeret og Butikshandelens Fællesråd, som begge havde givet udtryk for at nære modstand imod dette. Mig bekendt er det ikke sket, i hvert fald ikke på ministerplan.

Men jeg vil så gå videre med det principielle. Det hele startede med, at undervisnings-